

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 492/2011,

5. aprill 2011,

töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires

(kodifitseeritud tekst)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 46,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrust (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires ⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune määrus kodifitseerida.

(2) Tuleks tagada töötajate liikumisvabadus liidu piires. Selle eesmärgi saavutamine nõuab igasuguse kodakondsusel

põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise kaotamist nii töölevõtmisel, töö tasustamisel kui ka muude töötingimuste puhul, samuti töötajate õigust tasustatud töö tegemiseks vabalt liikuda liidu piires, arvestades piiranguid, mis on õigustatud avaliku korra, julgeoleku või rahvatervise seisukohalt.

(3) Tuleks ette näha sätted, mis võimaldavad saavutada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 45 ja 46 seatud eesmärged liikumisvabaduse alal.

(4) Liikumisvabadus on töötajate ja nende perede põhiõigus. Tööjõu liikuvus liidu piires peab olema üks vahenditest, mille abil on töötajale tagatud võimalus parandada oma elu- ja töötingimusi ning edendada oma ühiskondlikku edasijõudmist, aidates samal ajal rahuldada liikmesriikide majanduse vajadusi. Kinnitada tuleks kõigi liikmesriikide töötajate õigust töötada liidu piires oma valitud alal.

(5) Seda õigust peaksid saama ilma diskrimineerimiseta kasutada alalised, hooaja- ja piirialatöötajad ning need, kes teevad tööd seoses teenuste osutamisega.

(6) Õigus liikumisvabadusele, nii et seda võiks kasutada objektiivse mõõdupuu järgi vabalt ja väärikalt, nõuab tegeliku ja seadusjärgse võrdse kohtlemise tagamist kõiges, mis on seotud töötamise ja eluaseme saamisega, samuti töötajate liikumist takistavate piirangute kõrvaldamist, eelkõige selliste piirangute kõrvaldamist, mis on seotud töötaja pere vastuvõtjariiki integreerimise tingimustega.

⁽¹⁾ ELT C 44, 11.2.2011, lk 170.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 7. septembri 2010. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2.

⁽⁴⁾ Vt I lisa.

- (7) Liidu töötajatevahelisest mittediskrimineerimise põhimõttest tulenevalt on kõigi liikmesriikide kodanikel töö saamisel teise liikmesriigi territooriumil võrdsed tingimused selle riigi kodanikest töötajatega.
- (8) Vabade töökohtade vahenduse mehhanism tagab üldiselt parema ülevaate tööturul toimuvast, eelkõige soodustades otsesidemeid nii kesksete kui ka piirkondlike tööturuasutuste vahel, ning kooskõlastades teabevahetust. Samuti tuleks elukohta vahetada soovivaid töötajaid korrapäraselt teavitada elu- ja töötingimustest.
- (9) Töötajate liikumisvabadus, tööhõive ja kutseõpe on omavahel tihedalt seotud, eriti kui kutseõppe sihiks on anda töötajatele võimalus võtta vastu konkreetseid tööpakkumisi liidu teistest piirkondadest. Sellise seotuse tõttu ei saa neis valdkondades kerkivaid probleeme enam uurida isoleeritult, vaid neid tuleb vaadelda üksteisest sõltuvana, arvestades ka tööhõiveprobleeme piirkondlikul tasandil. Seetõttu tuleb suunata liikmesriikide pingutused tööhõivepoliitika kooskõlastamisele liidu tasandil,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

TÖÖHÕIVE, VÕRDNE KOHTLEMINE JA TÖÖTAJATE PERED

1. JAGU

Võimalus saada tööd

Artikkel 1

1. Igal liikmesriigi kodanikul on sõltumata elukohast õigus asuda tööle ja töötada teise liikmesriigi territooriumil vastavalt selle riigi kodanike töötamist reguleerivatele õigus- ja haldusnormidele.

2. Eelkõige on tal õigus asuda pakutavale tööle teise liikmesriigi territooriumil võrdsetel tingimustel selle riigi kodanikega.

Artikkel 2

Iga liikmesriigi kodanik ja iga liikmesriigi territooriumil tegutsev tööandja võivad vastastikku tööd taotleda ja seda pakkuda, nad võivad sõlmida ja täita töölepinguid kooskõlas kehtivate õigus- ja haldusnormidega, ilma et sellest tuleneks mingit diskrimineerimist.

Artikkel 3

1. Käesoleva määruse alusel ei kohaldata liikmesriigi õigus- ja haldusnorme või haldustavasid:

- kui nendega piiratakse töötaotlusi ja -pakkumisi või välisriigi kodanike õigust asuda tööle ja töötada või kehtestatakse selleks tingimusi, mida ei kohaldata liikmesriigi enda kodanike suhtes, või
- kui nende ainus või peamine eesmärk või mõju on teiste liikmesriikide kodanikke pakutavast tööst eemale tõrjuda, hoolimata sellest, et neid kohaldatakse kodakondsusest olenemata.

Esimest lõiku ei kohaldata keeleoskusega seotud tingimuste suhtes, mis esitatakse täidetava töökohta laadi tõttu.

2. Eelkõige kuuluvad lõike 1 esimeses lõigus kirjeldatud liikmesriigi sätete ja tavade hulka need, mis:

- näevad ette välisriigi kodanike töölevõtmise erikorra;
- piiravad või kitsendavad vabade töökohtade pakkumist ajakirjanduses või ükskõik millise muu massiteabevahendi vahendusel või kehtestavad selleks tingimusi, mida ei kohaldata selle liikmesriigi territooriumil tegutsevate tööandjate puhul;
- kehtestavad töö saamise võimaluse eeltingimuseks registreerimise tööhõivetalituses või takistavad üksiktöötajate töölevõtmist, kui tegemist on isikutega, kes ei ela kõnealuse riigi territooriumil.

Artikkel 4

1. Liikmesriikide õigus- ja haldusnorme, millega on kehtestatud välisriigi kodanike töölevõtmise arvuline või suhtarvuline piirang ettevõttes, tegevusalal, piirkonnas või kogu riigis, ei kohaldata teiste liikmesriikide kodanike suhtes.

2. Kui liikmesriigis sõltub ükskõik milliste soodustuste andmine ettevõtetele neis töötavate selle riigi kodanikest töötajate minimaalsest suhtarvust, loetakse teiste liikmesriikide kodanikud selle riigi kodanikest töötajateks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.

Artikkel 5

Liikmesriigi kodanikule, kes otsib tööd teise liikmesriigi territooriumil, annavad sealsed tööhõivetalitused samasugust abi nagu oma riigi tööd otsivatele kodanikele.

Artikkel 6

1. Liikmesriigi kodaniku töötamine või töölevõtmine teises liikmesriigis ei sõltu meditsiinilistest, kutsealastest või muudest kriteeriumidest, mis on tema kodakondsusest lähtudes diskrimineerivad, võrreldes nende kriteeriumidega, mida kohaldatakse teise liikmesriigi kodanike puhul, kes soovivad teha sama tööd.

2. Kodanik, kellele teise liikmesriigi tööandja on teinud isikliku tööpakkumise, peab läbima kutseoskuste kontrolli, kui tööandja seda tööpakkumist tehes otseselt nõuab.

*2. JAGU***Tööhõive ja võrdne kohtlemine***Artikkel 7*

1. Töötajat, kes on liikmesriigi kodanik, ei tohi teise liikmesriigi territooriumil tema kodakondsuse tõttu kohelda ükskõik milliste tööhõive- ja töötingimuste suhtes teisiti kui selle riigi kodanikest töötajaid, eelkõige seoses töötasu, vallandamise ja töötuks jäämise puhul tööle ennistamise või uue töökoha leidmisega.

2. Tal on samad sotsiaalsed ja maksusoodustused kui selle riigi kodanikest töötajatel.

3. Lisaks on tal samast õigusest tulenevalt ja samadel tingimustel selle riigi kodanikest töötajatega õigus saada koolitust kutseõppeasutustes ja ümberõppekeskustes.

4. Ükskõik milline punkt kollektiiv- või individuaallepingus või ükskõik millises teises kollektiivses määruses, mis käsitleb töö saamise võimalust, töötasu ja teisi töö- või vallandamistingimusi, on tühine, kui see sätestab või lubab diskrimineerivaid tingimusi töötajate suhtes, kes on teiste liikmesriikide kodanikud.

Artikkel 8

Töötajal, kes on ühe liikmesriigi kodanik ja kes töötab teise liikmesriigi territooriumil, on võrdne õigus kuuluda ametiühingutesse ja kasutada sellest tulenevaid õigusi, kaasa arvatud õigus hääletada ja olla valitud ametiühingu haldus- või juhtimisorganitesse. Tal võidakse mitte lubada osaleda avalik-õiguslike juriidiliste isikute juhtimises ja olla avalik-õiguslikul ametikohal. Peale selle on tal õigus olla valitud ettevõtte töötajate esindusorganitesse.

Esimene lõik ei mõjuta seadusi ega määrusi, millega antakse mõnes liikmesriigis teistest liikmesriikidest tulevatele töötajatele ulatuslikumad õigused.

Artikkel 9

1. Töötajal, kes on ühe liikmesriigi kodanik ja kes töötab teise liikmesriigi territooriumil, on elamispinna suhtes kõik õigused ja soodustused, mida antakse selle riigi kodanikest töötajatele, kaasa arvatud võimalus saada talle vajaliku elamispinna omandiõigus.

2. Lõikes 1 osutatud töötajal on piirkonnas, kus ta töötab, samasugune õigus kui kodanikel panna oma nimi korteritaotlejate nimekirja, kui niisugune nimekiri on olemas, ning tal on õigus sellest tulenevatele soodustustele ja eelistele.

Kui töötaja pereliikmed on jäänud töötaja päritoluriiki, loetakse nad sel eesmärgil nimetatud piirkonnas elavaks, kui kodanikest töötajale on samal alusel ette nähtud soodustused.

*3. JAGU***Töötajate pered***Artikkel 10*

Teise liikmesriigi territooriumil töötava või töötanud liikmesriigi kodaniku lapsi, kes elavad selle riigi territooriumil, võetakse selle riigi üldhariduskooli, töö käigus toimuva väljaõppe kursustele ja kutseõppekursustele samadel tingimustel kui selle riigi kodanikke.

Liikmesriigid aitavad kaasa kõigile pingutustele, mille eesmärgiks on anda kõnealustele lastele võimalikult head tingimused koolituses osalemiseks.

II PEATÜKK

VABADE TÖÖKOHTADE JA TÖÖTAOTLEJATE VAHENDUS*1. JAGU***Lükkmesriikidevaheline koostöö ja koostöö komisjoniga***Artikkel 11*

1. Liikmesriigid või komisjon algatavad või teevad koos tööhõive või tööpuuduse alaseid uuringuid, mida nad peavad liidus tööjõu liikumisvabaduse seisukohalt vajalikuks.

Liikmesriikide kesksed tööturuasutused teevad tihedat koostööd omavahel ja komisjoniga, et ühiselt tegutseda vabade töökohade ja töötaotlejate vahendamisel kogu liidus ja sellest tulenevalt töötajate tööle paigutamisel.

2. Liikmesriigid määravad selleks eriasutused, millele usaldatakse töö organiseerimine lõike 1 teises lõigus viidatud valdkondades ning koostöö üksteisega ja komisjoni talitustega.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist muudatustest nende eriasutuste määramises ning komisjon avaldab muudatuste üksikasjad *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile teavet probleemide kohta, mis tekivad seoses töötajate liikumis- ja töötamisvabadusega, ning andmeid tööhõive seisundi ja arengu kohta.

2. Komisjon, arvestades võimalikult suurel määral artiklis 29 osutatud tehnilise komitee (edaspidi „tehniline komitee”) arvamust, määrab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe koostamise viisi.

3. Menetluse kohaselt, mille on sätestanud komisjon, arvestades võimalikult suurel määral tehnilise komitee arvamust, saadab iga liikmesriigi eriasutus teiste liikmesriikide eriasutustele ja artiklis 18 osutatud Euroopa koordineerimisametile elu- ja töötingimuste ning tööturu seisundi kohta teavet, millest teiste liikmesriikide töötajad võivad juhineda. Seda teavet ajakohastatakse korrapäraselt.

Teiste liikmesriikide eriasutused tagavad sellise teabe laialdase avalikustamise, eelkõige levitades seda vastavate tööturuasutuste kaudu ja kõigi asjaomaste töötajate teavitamiseks sobivate sidevahendite abil.

2. JAGU

Vabade töökohtade vahendamise mehhanism

Artikkel 13

1. Iga liikmesriigi eriasutus saadab regulaarselt teiste liikmesriikide eriasutustele ja artiklis 18 osutatud Euroopa koordineerimisametile:

- a) andmeid vabade töökohtade kohta, mida võiksid täita teiste liikmesriikide kodanikud;
- b) kolmandatele riikidele adresseeritud andmeid vabade töökohtade kohta;
- c) andmeid töötaotluste kohta, mille esitajad on ametlikult väljendanud soovi töötada teises liikmesriigis;

d) teavet piirkondade ja tegevusalade kaupa töötaotlejatest, kes on väljendanud tegelikku valmisolekut võtta vastu töö mõnes teises riigis.

Iga liikmesriigi eriasutus edastab selle teabe võimalikult kiiresti asjaomastele tööturuasutustele ja -talitustele.

2. Lõikes 1 osutatud andmeid vabade töökohtade ja töötaotluste kohta levitatakse ühtse süsteemi kohaselt, mille kehtestab artiklis 18 osutatud Euroopa koordineerimisamet koostöös tehnilise komiteega.

Vajaduse korral võib nimetatud süsteemi kohandada.

Artikkel 14

1. Igast vabast töökohast artikli 13 tähenduses, millest on teatatud liikmesriigi tööturuasutustele, teatatakse teiste liikmesriikide pädevatele tööturuasutustele, kus seda käsitletakse.

Nimetatud asutused edastavad esimese liikmesriigi asutustele andmed sobivate töötaotluste kohta.

2. Artikli 13 lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud töötaotlustele vastavad liikmesriikide asjaomased asutused mõistliku aja jooksul, mis ei ületa ühte kuud.

3. Tööturuasutused tagavad teiste liikmesriikide kodanikest töötajatele samad eesõigused, mida asjakohased meetmed tagavad kodanikele kolmandast riigist pärit töötajate suhtes.

Artikkel 15

1. Artikli 14 toiminguid teostavad eriasutused. Niivõrd kui kesksed asutused lubavad ja liikmesriigi tööturuasutuste korraldus ja kasutatav töökohtade täitmise meetoodika võimaldavad, tuleb:

- a) liikmesriikide piirkondlikel tööturuasutustel:
 - i) artiklis 13 osutatud teabe põhjal, mille alusel valitakse sobiv toimimisviis, viia otseselt kokku ja vahendada vabu töökohti ning töötaotlusi;

ii) seada sisse otsesuhthed töövahenduseks järgmistel juhtudel:

- töötajatele pakutakse nimeliselt töökohti;
- konkreetsele tööturuasutusele või tööandjale, kes tegutseb kõnealuse tööturuasutuse teeninduspiirkonnas, on saadetud individuaalsed töötaotlused;
- vahendamine puudutab hooajatöötajaid, kes tuleb tööle võtta võimalikult kiiresti;

b) asutused, kes vastutavad territoriaalselt kahe või enama liikmesriigi piirialade eest, vahetavad regulaarselt andmeid oma piirkonna vabade töökohtade ja töötaotluste kohta ning, tegutsedes vastavalt kokkulepetele oma riigi teiste tööturuasutustega, vahendavad otse vabu töökohti ja töötaotlusi.

Vajaduse korral loovad piirialade eest vastutavad asutused koostöö- ja teenindusstruktuure, mille eesmärk on pakkuda:

- kasutajaile võimalikult palju praktilist teavet tööjõu liikuvuse erinevate aspektide kohta ja
- töösuhte pooltele ja sotsiaalteenuste osutajaile (eriti avalikele, era- või üldistes huvides tegutsevaile) ning kõigile muudele asjaomastele institutsioonidele liikuvusega seotud ühtlustatud meetmete raamistikku;

c) ametlikel tööturuasutustel, kes on spetsialiseerunud teatud kutsealadele või konkreetsetele isikurühmadele, teha üksteisega otsest koostööd.

2. Asjaomased liikmesriigid edastavad komisjonile ühisel kokkuleppel koostatud nimekirja lõikes 1 osutatud asutustest ning komisjon avaldab selle nimekirja ja kõik selle muudatused *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 16

Kahe või enama liikmesriigi vahel sõlmitud lepingus ettenähtud rakendusorganite poolt kohaldatava töölevõtmiskorra vastuvõtmine ei ole kohustuslik.

3. JAGU

Tööturu tasakaalu kontrollmeetmed

Artikkel 17

1. Liikmesriigid analüüsivad koos komisjoniga vähemalt ühe korra aastas liikmesriikidest saadud teabe alusel komisjoni koostatud aruande põhjal liidu meetmete tulemuslikkust vabade töökohtade ja töötaotluste valdkonnas.

2. Liikmesriigid uurivad koos komisjoniga kõiki võimalusi, et anda vabade töökohtade täitmisel liikmesriikide kodanikele eesõigus liidu piires vabade töökohtade ja töötaotluste vahelise tasakaalu saavutamiseks. Nad võtavad vastu kõik selleks vajalikud meetmed.

3. Iga kahe aasta järel esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande II peatüki rakendamise kohta, millesse on koondatud nõutud teave ja teostatud uuringutest saadud andmed ning milles on esile tõstetud liidu tööturu arengu kõik tarvilikud aspektid.

4. JAGU

Euroopa koordineerimisamet

Artikkel 18

Komisjonisiseselt asutatud Euroopa Vabade Töökohtade ja Töötaotlejate Vahenduse Koordineerimisameti (edaspidi „Euroopa koordineerimisamet”) üldine ülesanne on soodustada vabade töökohtade vahendamist liidu piires. Eelkõige vastutab amet kõigi selle ala tehniliste kohustuste eest, mis on käesoleva määrusega pandud komisjonile, eriti riiklike tööturuasutuste abistamise eest.

Euroopa koordineerimisamet koondab artiklites 12 ja 13 osutatud teabe ning artikli 11 kohaselt tehtud uuringute ja teadustöö tulemusel saadud andmed, et välja selgitada kõik kasulikud üksikasjad võimalikest arengusuundadest liidu tööturul; kõnealune teave edastatakse liikmesriikide eriasutustele ja artiklis 21 osutatud nõuandekomiteele ning tehnilisele komiteele.

Artikkel 19

1. Euroopa koordineerimisameti ülesanne on eelkõige:

a) kooskõlastada vajalikke praktilisi meetmeid liidu piires vabade töökohtade ja töötaotlejate vahendamiseks ning sellest tuleneva töötajate liikumise analüüsimiseks;

b) aidata kaasa nende eesmärkide saavutamisele, rakendades koostöös tehnilise komiteega ühiseid toimimisviise haldus- ja tehnilisel tasandil;

c) erivajaduse tekkides ja kokkuleppel eriasutustega viia kokku nende eriasutuste poolt vahendatavad vabad töökohad ja töötaotlused.

2. Euroopa koordineerimisamet edastab eriasutustele otse komisjoni saadetud teated vabade töökohtade ja töötaotlejate kohta ning talle teatatakse nende suhtes võetud meetmetest.

Artikkel 20

Komisjon võib kokkuleppel iga liikmesriigi pädeva asutusega ja kooskõlas tingimuste ning korraga, mille ta määrab kindlaks tehnilise komitee arvamuse põhjal, korraldada teiste liikmesriikide ametnikele külastusi ja lähetsi, samuti täiendusprogramme erialapersonalile.

III PEATÜKK

KOMITEED, KES TAGAVAD LIIKMESRIIKIDEVAHELISE TIHEDA KOOSTÖÖ TÖÖTAJATE LIIKUMISVABADUSE JA TÖÖHÕIVEGA SEOTUD KÜSIMUSTES

1. JAGU

Nõuandekomitee

Artikkel 21

Nõuandekomitee vastutab komisjoni abistamise eest kõigi küsimuste läbivaatamisel, mis tekivad Euroopa Liidu toimimise lepingu ja vastavalt sellele võetud meetmete kohaldamisel töötajate liikumisvabaduse ja tööhõivega seotud küsimustes.

Artikkel 22

Nõuandekomitee ülesanne on eelkõige:

a) liikumisvabaduse ja tööhõivega seotud probleemide läbivaatamine liikmesriikide riikliku inimressursside poliitika raames, et kooskõlastada liikmesriikide tööhõivepoliitikat liidu tasandil, aidates seega kaasa majanduse arengule ja tööturu tasakaalu parandamisele;

b) käesoleva määruse ja kõigi lisameetmete rakendamise mõju üldine uurimine;

c) komisjonile põhjendatud ettepanekute tegemine käesoleva määruse läbivaatamiseks;

d) komisjoni taotlusel või omal algatusel üldiste või põhimõtetlike küsimuste kohta põhjendatud arvamuste esitamine eelkõige järgmistel teemadel: tööturu arengu kohta teabe vahetamine, töötajate liikumine liikmesriikide vahel, programmid ja meetmed kutsenõustamise ja kutseõppe arendamiseks, mis eeldatavalt edendavad liikumisvabadust ja tööhõivet, ning kõikvõimalik abi, sealhulgas sotsiaalabi ja töötajate elamispingid, töötajatele ja nende peredele.

Artikkel 23

1. Nõuandekomiteesse kuulub kuus liiget igast liikmesriigist, kellest kaks esindavad valitsust, kaks ametiühinguid ja kaks tööandjate ühinguid.

2. Iga lõikes 1 osutatud kategooria kohta nimetab liikmesriik ühe asendusliikme.

3. Liikmete ja asendusliikmete ametiaeg on kaks aastat ja neid saab ametisse tagasi nimetada.

Ametiaja lõppedes jäävad liikmed ja asendusliikmed ametisse, kuni nad asendatakse või uuesti ametisse nimetatakse.

Artikkel 24

Nõuandekomitee liikmed ja asendusliikmed nimetab nõukogu, kes püüab ametiühingute ja tööandjate ühingute esindajate valikuga saavutada mitmesuguste asjassepuutuvate majandussektorite asjatundjate tasakaalustatud esindatust.

Nõukogu avaldab liikmete ja asendusliikmete nimekirja *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 25

Nõuandekomitee esimeheks on komisjoni liige või tema esindaja. Esimees hääletamises ei osale. Komitee tuleb kokku vähemalt kaks korda aastas. Komitee kutsub kokku esimees kas omal algatusel või vähemalt ühe kolmandiku liikmete nõudmisel.

Komisjon tagab komiteele sekretariaaditeenused.

Artikkel 26

Esimees võib kutsuda koosolekutest vaatlejate või asjatundjatena osa võtma üksikisikuid või ühenduste esindajaid, kellel on laialdane kogemus tööhõive või töötajate liikumise valdkonnas. Esimeest võivad abistada asjatundjatest nõunikud.

Artikkel 27

1. Nõuandekomitee on otsustusvõimeline, kui kohal on vähemalt kaks kolmandikku liikmetest.

2. Arvamuses märgitakse põhjused, millel see rajaneb; arvamus võetakse vastu kehtivate häälte absoluutse enamusega; sellele lisatakse kirjalik avaldus vähemuse seisukohtadest, kui viimane seda nõuab.

Artikkel 28

Nõuandekomitee kehtestab oma töömeetodid kodukorraga, mis jõustub pärast seda, kui nõukogu on selle komisjoni arvamuse põhjal heaks kiitnud. Igale parandusele, mida komitee otsustab kodukorras teha, kohaldatakse sama menetlust.

*2. JAGU***Tehniline komitee***Artikkel 29*

Tehnilise komitee ülesanne on aidata komisjonil ette valmistada, soodustada ja jälgida kogu tehnilist tööd ja meetmeid käesoleva määruse ja kõigi lisameetmete rakendamiseks.

Artikkel 30

Tehnilise komitee ülesanne on eelkõige:

- a) soodustada ja edendada koostööd liikmesriikide asjaomaste valitsusasutuste vahel kõigis tehnilistes küsimustes, mis on seotud töötajate liikumisvabaduse ja tööhõivega;
- b) välja töötada menetlused asjaomaste valitsusasutuste ühise tegevuse korraldamiseks;
- c) hõlbustada andmete kogumist, mis on vajalikud komisjonile ning käesoleva määrusega ettenähtud uuringuteks ja teadustöök, ning edendada teabe ja kogemuste vahetust asjaomaste valitsusasutuste vahel;
- d) uurida tehnilisel tasandil liikmesriikide tööturgude hindamise kriteeriumide ühtlustamist.

Artikkel 31

1. Tehniline komitee koosneb liikmesriikide valitsuste esindajatest. Iga valitsus nimetab tehnilise komitee liikmeks ühe valitsust nõuandekomitees esindavatest liikmetest.

2. Liikmesriigi valitsus nimetab asendusliikme oma teiste esindajate — nõuandekomitee liikmete või asendusliikmete — hulgast.

Artikkel 32

Tehnilise komitee esimeheks on komisjoni liige või tema esindaja. Esimees hääletamises ei osale. Esimeest ja komitee liikmeid võivad abistada asjatundjatest nõunikud.

Komisjon tagab komiteele sekretariaaditeenused.

Artikkel 33

Tehnilise komitee koostatud ettepanekud ja arvamused esitatakse komisjonile ja neist teatatakse nõuandekomiteele. Igale ettepanekule ja arvamusel lisatakse kirjalik avaldus tehnilise komitee liikmete eriseisukohtadest, kui viimased seda nõuavad.

Artikkel 34

Tehniline komitee kehtestab oma töömeetodid kodukorraga, mis jõustub pärast seda, kui nõukogu on selle komisjoni arvamusel põhjal heaks kiitnud. Igale parandusele, mida komitee otsustab kodukorras teha, kohaldatakse sama menetlust.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 35*

1968. aasta 8. novembrist kohaldatavad nõuandekomitee ja tehnilise komitee kodukorrad jäävad kehtima.

Artikkel 36

1. Käesolev määrus ei mõjuta Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu sätteid, mis käsitlevad sobivust oskustööle tuumaenergia alal, ega ühtki selle asutamislepingu põhjal võetud meetet.

Sellest olenemata kohaldatakse käesolevat määrust esimeses lõigus osutatud töötajate kategooria ja nende töötajate pereliikmete suhtes, kuivõrd nende õiguslik seisund pole reguleeritud nimetatud asutamislepingu või meetmetega.

2. Käesolev määrus ei mõjuta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 48 kohaselt võetud meetmeid.

3. Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad erisuhetest või tulevikus sõlmitavatest kokkulepetest teatud Euroopa-väliste riikide või territooriumidega, mis põhinevad 8. novembril 1968. aastal eksisteerinud institutsioonidevahelistel sidemetel, või 8. novembril 1968. aastal kehtinud kokkulepetest teatud Euroopa-väliste riikide või territooriumidega, mis põhinevad nende institutsioonide vahel eksisteerinud sidemetel.

Nimetatud riikide või territooriumide töötajad, kes vastavalt käesolevale sättele teevad tasustatud tööd ühe niisuguse liikmesriigi territooriumil, ei saa kasutada käesolevas määruses sätestatud soodustusi teiste liikmesriikide territooriumil.

Artikkel 37

Liikmesriigid edastavad teabe eesmärgil komisjonile nende vahel sõlmitud tööjõualaste lepingute, konventsioonide ja kokkulepete tekstid nende allakirjutamis- ja jõustumispäeva vahelise aja jooksul.

Artikkel 38

Komisjon võtab vastu käesoleva määruse kohaldamiseks vajalikud rakendusmeetmed. Selleks teeb ta tihedat koostööd liikmesriikide kesksete valitsusasutustega.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 5. aprill 2011

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. BUZEK

Artikkel 39

Nõuandekomitee ja tehnilise komitee halduskulud esitatakse liidu üldeelarve komisjoni käsitlevas jaos.

Artikkel 40

Käesolevat määrust kohaldatakse liikmesriikide ja nende kodanike suhtes, ilma et see piiraks artiklite 2 ja 3 kohaldamist.

Artikkel 41

Määrus (EMÜ) nr 1612/68 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 42

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Nõukogu nimel

eesistuja

GYÓRI E.

*I LISA***KEHTETUKS TUNNISTATUD MÄÄRUS KOOS MUUDATUSTE LOETELUGA**

Nõukogu määrus (EMÜ) nr 1612/68
(EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2)

Nõukogu määrus (EMÜ) nr 312/76
(EÜT L 39, 14.2.1976, lk 2)

Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2434/92
(EÜT L 245, 26.8.1992, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/38/EÜ
(ELT L 158, 30.4.2004, lk 77. Parandatud väljaandes ELT L 229, 29.6.2004,
lk 35)

Ainult artikli 38 lõige 1

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EMÜ) nr 1612/68	Käesolev määrus
I osa	I peatükk
I jaotis	1. jagu
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikli 3 lõike 1 esimene lõik	Artikli 3 lõike 1 esimene lõik
Artikli 3 lõike 1 esimese lõigu esimene taane	Artikli 3 lõike 1 esimese lõigu punkt a
Artikli 3 lõike 1 esimese lõigu teine taane	Artikli 3 lõike 1 esimese lõigu punkt b
Artikli 3 lõike 1 teine lõik	Artikli 3 lõike 1 teine lõik
Artikli 3 lõige 2	Artikli 3 lõige 2
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
II jaotis	2. jagu
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikli 8 lõige 1	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
III jaotis	3. jagu
Artikkel 12	Artikkel 10
II osa	II peatükk
I jaotis	1. jagu
Artikkel 13	Artikkel 11
Artikkel 14	Artikkel 12
II jaotis	2. jagu
Artikkel 15	Artikkel 13
Artikkel 16	Artikkel 14
Artikkel 17	Artikkel 15
Artikkel 18	Artikkel 16
III jaotis	3. jagu

Määrus (EMÜ) nr 1612/68	Käesolev määrus
Artikkel 19	Artikkel 17
IV jaotis	4. jagu
Artikkel 21	Artikkel 18
Artikkel 22	Artikkel 19
Artikkel 23	Artikkel 20
III osa	III peatükk
I jaotis	1. jagu
Artikkel 24	Artikkel 21
Artikkel 25	Artikkel 22
Artikkel 26	Artikkel 23
Artikkel 27	Artikkel 24
Artikkel 28	Artikkel 25
Artikkel 29	Artikkel 26
Artikkel 30	Artikkel 27
Artikkel 31	Artikkel 28
II jaotis	2. jagu
Artikkel 32	Artikkel 29
Artikkel 33	Artikkel 30
Artikkel 34	Artikkel 31
Artikkel 35	Artikkel 32
Artikkel 36	Artikkel 33
Artikkel 37	Artikkel 34
IV osa	IV peatükk
I jaotis	—
Artikkel 38	—
Artikkel 39	Artikkel 35
Artikkel 40	—
Artikkel 41	—
II jaotis	—
Artikli 42 lõige 1	Artikli 36 lõige 1

Määrus (EMÜ) nr 1612/68	Käesolev määrus
Artikli 42 lõige 2	Artikli 36 lõige 2
Artikli 42 lõike 3 esimese lõigu esimene ja teine taane	Artikli 36 lõike 3 esimene lõik
Artikli 42 lõike 3 teine lõik	Artikli 36 lõike 3 teine lõik
Artikkel 43	Artikkel 37
Artikkel 44	Artikkel 38
Artikkel 45	—
Artikkel 46	Artikkel 39
Artikkel 47	Artikkel 40
—	Artikkel 41
Artikkel 48	Artikkel 42
—	I lisa
—	II lisa